

TORENHOGE EXITBONUSSEN BIJ HEIJMANS

TEKST: DAVID TOMIĆ

Heijmans heeft ondermaats presterende bestuurders bij vertrek een ontslagvergoeding van meer dan vier jaarsalarissen uitgekeerd. En een nieuw schandaal dient zich alweer aan.

In twee jaar tijd heeft de bouw- en vastgoedonderneming Heijmans liefst vijf winstwaarschuwingen moeten geven als gevolg van ondermaats projectmanagement. Maar hoewel een hoofdregel van ieder beloningsbeleid, in lijn met de nieuwe code-Frijns, behoort te zijn dat falende bestuurders nimmer worden beloond, heeft Heijmans daarover kennelijk een andere opvatting. Bestuurders krijgen bij de Brabantse bouwer hun congé met een exorbitante vertrekvergoeding. Voormalig bestuursvoorzitter Guus Hoefsloot ontving 1,8 miljoen euro, ofwel 4,2 jaarsalarissen. Zijn oud-collega Jacques van den Hoven, die per 1 oktober is opgestapt, kreeg ruim 2 miljoen euro mee, overeenkomend met 5,7 jaarsalarissen. Een schoolvoorbeeld van belonen voor falen.

NIEUW SCHANDAAL

De raad van commissarissen van Heijmans meldt in het jaarverslag trots te zijn dat zij “na het inwinnen van juridisch advies erin geslaagd is om in overleg een verlaging van de beëindigingsvergoedingen van de heren Hoefsloot en Van den Hoven te bewerkstelligen”. Kennelijk hadden beide bestuurders in hun arbeidsovereenkomsten nog hogere exitpremies bedongen.

In de aandeelhoudersvergadering van 26 september 2008 weigerde president-commissaris André Olijslager consequent vragen over de ontslagvergoeding van beide heren te beantwoorden. “Bij Heijmans is het tot nu toe normaal en gebruikelijk dat dit in het jaarverslag komt te staan”, om vervolgens te verklaren dat “het niets toevoegt,

het is leuk voor de krant, Heijmans heeft er niets aan en dus denken wij dat de aandeelhouders deze mening ook zouden kunnen en moeten delen”. De hoogte van de afkoop-som geeft echter aan dat van “in goed overleg uit elkaar gaan” geen sprake is en dit is voor beleggers relevante informatie die zij

direct behoren te krijgen.

Van het oude trio zit nu nog alleen financieel directeur Dick van der Kroft in het bestuur. Maar niet lang meer. Zodra er een opvolger is gevonden, zal Van der Kroft de onderneming verlaten. Met de vertrekvergoedingen van zijn voormalige collega's als referentie lijkt Van der Kroft zich geen zorgen te hoeven maken over zijn pensioen. De verklaring van huidig bestuursvoorzitter Rob van Gelder bij de jaarcijferpresentatie doet het ergste vrezen. “De vertrekpremie is iets tussen hem en de commissarissen. De hoogte ervan leest u in het jaarverslag over 2009.” Ofwel, ook Van der Kroft lijkt een buitensporige gouden handdruk te ontvangen.

BEDRIJF MET WATERHOOFD

Van Gelder wil met een nieuw team – vanaf 1 oktober 2008 zit de van Strukton afkomstige Gerrit Witzel al in het bestuur – een frisse start maken. Hij was duidelijk niet te spreken over de organisatorische capaciteiten van zijn voorgangers en omschreef Heijmans “als een bedrijf met een waterhoofd”. Het concern heeft te veel hooi op zijn vork genomen en was de afgelopen zeven jaar eenzijdig gericht op groei zonder dat er een adequaat risicomanagementsysteem aanwezig was.

Alle activiteiten in Groot-Brittannië en Duitsland worden nu van de hand gedaan, net als het Belgische vastgoed.

Voor deze operaties trekt Van Gelder anderhalf jaar uit. De Belgische infrastructuuractiviteiten worden wel behouden. Heijmans moet een primair op Nederland gericht bouwbedrijf worden, actief in de huidige kernactiviteiten bouw, vastgoed en infra.

Ook bereidt Heijmans een claimmissie van 100 miljoen euro voor, die een forse verwatering betekent. Heijmans' marktkapitalisatie bedraagt momenteel slechts 120 miljoen euro. Nu Heijmans een beroep moet doen op bestaande kapitaalverschaffers is dit het moment om hun ook invloed te geven. Aandelen Heijmans zijn nu nog gecertificeerd en hebben in beginsel geen stemrecht. Een bevriend administratiekantoor stemt voor alle certificaten waarvoor beleggers zelf geen stemrecht opvragen en heeft in iedere aandeelhoudersvergadering een stemmeerderheid. De prijs was hoog. Jarenlang konden Hoefsloot en de zijnen ongestoord hun gang gaan. ■